Р Е Ш Е Н И Е
№ 2842

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 01.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **5645** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.1 ОТ ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на И. Г. К. от [населено място] срещу Главна Дирекция“ Изпълнение на наказанията“гр.С. за заплащане на обезщетение за претърпени от него неимуществени и имуществени вреди в размер на 1 600 000 лева, от които- 100 000 лева причинени имуществени и неимуществени вреди от действия и бездействия на администрацията на затвора и изразяващи се в лошо управление и липса на контрол върху местата за лишаване от свобода за нанесената му телесна повреда в затвора, 500 000 лева –обезщетение за неимуществени вреди и възпрепятстване на достъпа му и своевременното лечение в лечебно заведение и 500 000 лева неимуществени вреди вследствие на злоупотреба със служебно положение чрез поставянето му в условия и склоняване на лишени от свобода за физическото му ликвидиране от датата на увреждането- 30.03.2011 година до предявяване на исковата молба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумите.

В исковата молба се развиват подробни доводи относно вида и характера на вредите и се иска да бъде осъден ответникът да заплати посочените суми,ведно със законната лихва.

В съдебно заседание,ищецът И. Г. К.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се явява лично и поддържа исковата молба на заявените основания ,като доуточнява ,че действията и бездействията, от които претендира вредите, са обжалвани от него ,но отмяна на тях няма. Наред с това исковата молба се поддържа

и от определения от САК за процесуален представител и назначен за такъв от съда-адвокат Б..Подробни съображения в тази насока,развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по иска- Главна дирекция" Изпълнение на наказанията" [населено място] редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Л., редовно упълномощена ,която оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана и претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП-прокурор Тафров изразява становище за неоснователност на предявената искова молба и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 30.03.2011 година, служител от затвора – [населено място] депозирал Докладна записка до Началник на Затвора – [населено място],в която посочил, че на 30.03.2011 година в 19.45 часа като постови на Пост №13, 12 група, чул силни викове от коридора на 12 група, пост №13, отишъл и видял голямо струпване на лишени от свобода, и в същото време след разпръскването на лишените от свобода, установил, че И. К. и Нешо Г. Е. имат видими наранявания по лицевата част на главата, двамата били конвоирани до болницата на затвора за медицински преглед.

Към докладната записка са приложени два броя писмени обяснения от ищеца К. и от другия лишен от свобода Нешо Е..

В приложените си обяснения , К. заявил че , на 30.03.2011 година в 19.20 часа видял собствения си католически кръст в Нешо от 8 отряд и му казал да отидат до старшината, за да видят как неговата лична вещ се е озовала у него, после Нешо казал нещо на висок глас и след това не си спомня нищо, освен ,че е имал болка в областта на черепа- главата.

В обясненията си Нешо Г. Е., дадени и приложени към Докладната записка ,посочил ,че преди около два месеца/ 30.03.2011 година намерил в коридора един кръст, който си държал на леглото, закачен за известно време и впоследствие се оказало,че този кръст е на лишения от свобода И., с който са приятели и имат приятелски отношения и не е очаквал да се стигне до дотам и съжалява за постъпката си и за това, което се е случило с И..

На същата дата 30.03.2011 година, лишеният от свобода Нешо Г. Е. депозирал и пояснение по повод случилото с К. на 30.03.2011 година, в което , посочил, че на 30.03.2011 година е дошъл и лишеният от свобода И. К. / боксьорът/ при негов съкилийник да си говори нещо,седнал на неговото легло и той не знаел, че едно медальонче,което намерил е било на К..К. взел медальончето и побягнал навън към коридора, настигнал го ,тогава го ударил, паднал и нищо не помни, изгубил съзнание и това е което може да каже по случая.

На същата дата,на ищеца К. е издадено медицинско направление за хоспитализация и консултация със стоматолог ,поради фрактура на челюстта от дежурен офицер в болницата на затвора.

На 30.03.2011 година е издадено и медицинско направление на Нешо Г. Е., в което са описани получените наранявания на лишения от свобода и с какво е лекуван.

На 18.04.2011 година във връзка с възникнал инцидент на 30.03.2011 година , ИСДВР депозирал Докладна записка до Началник на затвора, с която предложил лишеният от свобода И. К. да бъде наказан за възникналия инцидент на 30.03.2011 година.

Със Заповед № 249/28.04.2011 година,Началник на Затвора – [населено място] наложил на затворника от 12 група- И. Г. К. дисциплинарно наказание- изолиране в наказателна килия без излизане от работа за срок от 14 денонощия и на основание чл.107,ал.1 от ЗИНЗС отложил изпълнението на наказанието за срок от три месеца.

На 15.07.2011 година, ищецът К. депозирал молба до СГП да му бъде прекъснато изтърпяване на наказанието лишаване от свобода поради здравословното му състояние и невъзможността му да се храни.

С Постановление от 22.07.2011 година на Г. прокурор на СГП, е отказано да бъде прекъснато изпълнението на наказанието лишаване от свобода,изтърпявано от И. Г. К.

С Постановление № 4265/19.08.2011 година на прокурор при АП- С. е потвърдено постановлението на СГП от 22.07.2011 година по тяхна прокурорска преписка като правилно и законосъобрано.

На 19.09.2011 година К. отказал да се храни и обявил гладна стачка/ факт, установяващ се от приложената Докладна записка до Началник на затвора от ИСДВР и от приложената Декларация от страна на ищеца по повод обявяване на гладна стачка от 15.09.2011 година.

От приложената Епикриза на ищеца след престоя му в болнично заведение,извън затвора за периода от 11.04.2011 година- до 22.07.2011 година

По делото е приложено затворническото досие на оспорващия, заверено копие на медицинския му картон

От показанията на свидетеля – А. С.- лишен от свобода,се установява ,че боят на К. му е нанесен от затворниците, като повечето са били роми, като впоследствие разбрал, че до там се е стигнало за някакво кръстче, откраднато от К. и той отишъл да се разправя с един от килията ,който го е откраднал.От боя са паднали зъбите,имал е счупена челюст,а администрацията на затвора не му е помогнала и дори е бил наказан затова , че е предизвикал побоя, бил е изместен в килията, заедно с хората ,които са го били.

В показанията си свидетелят Н. Г. сочи ,че познава ищеца К. от около две години и знае,че някакво кръстче му е откраднато и отишъл да се разправя с човека, който му го е откраднал, след което е станал побой и при побоя му е счупена челюстта , бил е в болница близо 6 месеца, прибрал се е в групата на инвалидна количка и е бил на системи, а след това е преместен в килията с лицата ,които са му нанесли побоя и като са га настанали там ,той е обявил гладна стачка , като по време, побоя станал след обяд, към 4.30 часа и не е имало социален работник

В показания си свидетелят К. К.- лишен от свобода се установява ,че е бил свидетел на побоя над ищеца,извършен от много момчета, знае ,че К. е е протестирал за правата на затворниците, не може да посочи на коя точно дата е извършен побоят ,но след това К. се е чувствал много зле и без негово съгласие ,ищецът е бил преместен в друга килия, като по време на инцидента не е имало постови и служителите са дошли след половин час, като при възникналия инцидент в затвора ,не се води разследване, а се решава кой да бъде наказан и дори има случаи,в които самият потърпевш е наказан, не са провеждани никакви разпити на никакви свидетели

по повод на побоя и след побоя , след болничното лечение,К. се е чувствал много зле, не е могъл да се храни, не е могъл да ходи, бил е много отслабнал, не може точно да каже, но мисли, че К. бил преместен в същата килия с лицата, коти са му нанесли побоя.

От показанията на свидетеля В.- лишен от свобода се установява ,че е разбрал , че К. е обявил гладна стачка, че е бил пребит, че долната му челюст е зарастнала накриво, и че не може да се храни и започна да гладува. Когато били в болницата заедно, разбрал от лекарите, че няма как да му сложат протезата,защото челюстта му зарастнала накриво, от разваленитe зъби по цяла нощ не е спал, от приемането на храната е изпадал в страшни болки, като на него не са му давали различна храна/ пасирана, давали са му банки и глюкози с изтекъл срок и това време е продължило около месец ,бил е много отслабнал, жълт и едва се е движил и бил в инвалидна количка.

В показанията си свидетелят С. Д. твърди ,че познава ищеца К. от 2009 година ,като със същия са в приятелски отношения от 2011 година, след като са му счупили челюстта.След побоя К. е станал половин човек- бил е кожа и кости, брадясал, фъфлил е, ходили наведен и почти прегърбен, не е имал жизнен тонус, не е виждал К. да се храни с останалите затворници, пускал е жалби до администрацията на затвора за откраднатия му багаж.

В показанията си свидетелят Н. Г./ лишен от свобода/ също сочи ,че преди побоя, с ищеца бил в една килия и е бил свидетел на побоя, като по време на побоя в коридора не е имал постови, и откакто е бит К. не може да се храни, когато боят е свършил, тогава са дошли постовите, не са предотвратили побоя и по принцип наказания се налагат на тези ,които са пострадали от побой .К. от побоя не може да се храни нормално. Свидетелят посочва още ,че цялото обзавеждане в килията, е било направено от К. и други момчета ,но след преместването му не са му дали да си вземе нищо.

В показанията си свидетелят А. С. посочва че е свидетел на побоя над К. и е спасил ищеца от побоя,а служителите на затвора са са стояли без да реагират и знае ,че К. е бил преместен в друга килия при човека ,който му е нанесъл побоя, чувствал се е зле и е ходил до управата, като е искал да бъде преместен в друга килия, като му се върнат вещите.К. не е бил конфликтна личност.

От показанията на свидетеля А.- Директор на Медицински център в Затвора- [населено място] се установява,че ищецът го познава от 2001 година, като е посещавал медицинския център, когато се е налагало за някакви вирусни инфекции, знае, че е имал фрактура на долната челюст, като след това е бил в хирургично отделение и докато зарастне ченето му, се е налагало да му се вливат водно- солеви разтвори- натриев хлорид, глюкоза, ринглер, за да го поддържат. Не е запознат, дали протезата на К. впоследствие е изчезнала, като лечението на челюстта в острия стадии не е провеждано в медицинския център на затвора, а е осъществено в Лицево-челюстна хирургия, в Стоматологичния факултет, който се намира до ВМА и проблемът с протезата е стоял единствено пред колегите му от стоматологичния кабинет. Знае от К. ,че не може да се храни нормално , като лично е разговарял с колегите си в кухнята да му осигурят храна, подходяща за неговото здравословно състояние.

От показанията на свидетеля М. Х. - надзирател в затвора – [населено място] се установява ,че познава ищеца К. от 2009 година знае, че на ищеца му е

нанесен побой, но не е присъствал на побоя.

От показанията на свидетеля – Н. се установява, че по време на смяната и като работещ в стоматологичния кабинет на затвора- [населено място] не е идвал при нея и и дори не го познава по физиономия.

В показанията си свидетелят М. Й.- лекар ординатор в Затвора в [населено място] се установява ,че знае за побоя на К., но докато е бил приет в болницата на затвора тя не е имала контакт с него и не го е лекувала, но след като е излязъл от болницата ,К. е имал проблеми с храненето и доколкото си спомня, знае, че К. е обявил гладна стачка по същия повод, че не може да се храни, като при влошаване на състоянието му, са назначени вливания , глюкоза и водни разтвори, за да го поддържат, Назначената диета на К. е била течно- кашова и това е специална диета за ищеца, или по- скоро за лица ,които нямат зъби, и храната се осигурява от кухнята на затвора,а не от медицинския център, но К. не се е хранил, защото е имал болки в долната челюст.

От показанията на свидетеля Г. се установява, че познава ищеца и знае за побоя, като е имал травма вследствие на насения побой, след установено счупване на долната челюст, тъй като тя не е могла да му осигури лечение в стоматологичния кабинет,където работи, му е осигурена консултация и лечение от стоматолог- хирург, и такова е осигурено в С.-Факултет по дентална медицина.При съпровождането на К. до С., той е бил със зъбна протеза. Нямат ангажимент да съхраняват протезата на К., тъй като тя е изработена преди това .

В показанията си свидетелят И. Д.- служител на Затвора – [населено място] сочи , че познава ищеца К. бил в групата,която той е бил инспектор – социални дейности и знае за побоя, който е нанесен на К., не е видял лично побоя и незнае да докладвал за изгубени вещи.

По делото назначена,изслушана и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза. В заключението си вещото лице е посочило ,че не му е представена нова рентгенография към момента на изготвяне на заключението и видимо при прегледа на ищеца К. ,долната челюст е заздравяла след нанесената средна телесна повреда-множество счупвания на долната челюст, челюстта е възстановена, не не е е възстановена дъвкателната функция,тъй като не са възстановени изпилените и липсващите зъби поради сваляне на протезната конструкция при травмата и лечението, като лечението не е проведено поради липса на средства от страна на ищеца., Изпилените зъби са с кариозни дефекти, силно болезнени при термични и други дразнения, липсва нормална захапка и невъзможност за хранене.Вещото лице посочва още ,че в медицинската документация не е отразено каква е била сваленатa при оперативното наместване на счупената долна челюст мостова конструкция и тя най- вероятно е била от металокерамика, тъй като и горните зъби са били с металокерамична конструкция и при нормално заздравели фрагменти и възстановени функции на дъвчене и естетика ,няма пречка ищецът да упражнява контактни бойни спортове.

Разпитан в съдебно заседание експертът заявява,че поддържа заключението си и доуточнява , че първоначалното лечение на ищеца, проведено във Факултета по дентална медицина-Лицево-челюстна хирургия,е проведено адекватно и там наместването е извършено ,защото фрактурите са множество на брой, фиксирана горна и долна челюст и всъщност в това се изразява първоначалното лечение.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните допълнителна

съдебно- медицинска експертиза,изготвено от същото вещото лице. В заключението си експертът е посочил, че рентгенови снимки след побоя и по време на лечението на челюстта на ищеца по делото няма, но от рентгенографията от 06.03.2014 година се вижда, че счупванията на долната челюст са заздравели, но не са свалени телените лигатури, фиксиращи счупените фрагменти и при операцията за наместването им и се виждат изпилени зъби в долната челюст.От тази рентгенография се виждат телените лигатури, което показва местата на счупване при инцидента- вляво в областта за и и на ъгъла на долната челюст и дясно в областта на 45 и 46 зъби. Вещото лице посочва още ,че съгласно медицинската документация по делото и епикризи, са проведени лечебни дейности,които са протекли с гладък следоперативен период/ по отношение на наместване на фрагментите,при интраорален преглед се вижда, че има липса на нормална оклузия/ захапка /има ръбцова захапка в дясната част, не може да се каже дали това състояние е преди или след счупването или се е случило по време на инцидента, лечението е с ортодонтски методи, а око това не може да възстанови нормалната захапка, то корекцията може да се извърши чрез кръвна репозиция. Няма средни цени за изработване и лечение, тъй като денталните лекари са регистрирани по ТЗ и определят свои цени и времето за лечение също е относително – зависи от евентуални усложнения, от натовареността на лечебното заведение, но в рамките на 2-3 месеца може да приключи лечението, за възстановяването на нормалния зъбен статус е необходимо да се направи металокерамична мостова конструкция и относно цената това – важи от ценоразписа на всеки дентален лекар.

Разпитан в съдебно заседание,експертът заявява,че поддържа и допълнителното заключение.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената искова молба за процесуално допустима.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна и недоказана.

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди,причинени на граждани и юридически лица. В чл.1 от ЗОДОВ е посочено ,че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Съгласно чл.205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице,представлявано от органа,от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди.

От така очертаните разпоредби е видно ,че искът по чл.1 от ЗОДОВ е осъдителен и предпоставките за ангажиране отговорността на държавата за обезщетение от незаконните актове на нейни служители са незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред,вреда

от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат.

По иска за заплащане на обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди в размер на 100 000 лева/ цената на свалената зъбна протеза при инцидента/ вследствие не бездействието на затворническата администрация.

В настоящия случай,от приложените от страна на ищеца писмени доказателства, и най- вече от изричното изявление на адвокат Б. и на самия ищец, направено в последното съдебно заседание ,проведено на 01.04.2014 година в посока, че цитираните в исковата молба действия или бездействия, са били обжалвани/ ищецът е подавал множество жалби, но произнасяне по тези жалби няма/, ищецът е депозирал жалби и сигнали, но отмяна на действия и бездействия няма,респективно на това не са отменени по съответния ред,/не може да се установи наличие на първата предпоставка- незаконосъобразни действия и бездействия на административни органи,същите тези действия и бездействия да са били отменени по съответния ред,нито пък се оспориха тези действия и бездействия в настоящото исково производство.

На второ място, по делото не се представиха никакви доказателства, че ищецът е имал зъбна протеза ,която струва 100 000 лева и че тази зъбна протеза му е откраднатa ,както твърди самият ищец.Наред с това налице е сериозно противоречие между твърденията на ищеца в исковата молба и в хода на съдебното производство. В исковата молба се твърди, че във Военна болница ,лекарите са установили ,че долната му челюст е надробена от множеството счупвания и преглеждащият лекар му е заявил, че има керамична протеза тип подкова, която трябва да бъде демонтирана, за да може да се извърши хирургична интервенция на фрактурата. В проведените съдебни заседания и най- вече при разпитите на свидетелите, ищецът въведе ново твърдение, че тази протеза му е откраднатa незнайно от кого. Следва да бъде отбелязано още ,че това твърдение –за кражбата на протезата е голословно и неподкрепено с никакви доказателства, а наред с това едва ли има човек, който би взел чужда протеза ,за да използва. Наред с това, по делото не са доказа никакво бездействие от страна на „затворната администрация“както твърди адвокат Б.,при съобразяване с обстоятелството, че понятието „затворна администрация“ в българския език няма, а има Администрация на затвора ,респективно затворническа администрация“ употребявано в разговорния български език, което да е било отменено по съответния ред във връзка с протезата на К.. На следващо място, по делото липсват каквито и да било доказателства, че въпросната протеза тип подкова е сложена в Л., Ш. на ищеца , и че същата е струвала 50 000 евро. На следващо място и на по-силно основание, от събраните доказателства – най-вече обясненията на другия лишен от свобода-Нешо Г.,участник в побоя,станал на 10.03.2011 година,побоят е предизвикан от самия ищец- той отишъл в килията на Нешо Г. ,видял едно кръстче ,взел го и побягнал, след което лишеният от свобода Нешо Г. му нанесъл побой. За претърпените от ищеца вреди – в случая имуществени, сам ищецът е допринесъл и го е предизвикал, а не бездействието на служителите на Затвора- [населено място]. Следва да бъде отбелязано още ,че адвокат Б. дори не посочи вярната дата на побоя. На дата 10.03.2010 година не е нанесен от никого побой на ищеца, а това е станало на дата 10.03.2011 година. По делото не се установи точно от какъв материал е изработена протезата на ищеца, която е свалена първо ,впоследствие откраднатa от незнайно от кого, който факт се установява и от заключението на вещото лице, изготвило основната и допълнителната съдебно- медицинската експертиза,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, и неоспорено от страните,в

поска ,че категорични доказателства за вида на протезата няма, и най-вероятно тя е била металокерамична.Не се представиха и никакви доказателства за това,че въпросната протеза е изработена в Ш., кога е станало това и всъщност кога ищецът е ходил там, и каква сума е платил и дали тази зъбна протеза струва в момента 100 000 лева. Наред с това, за изработването на нова протеза и лечението на ищеца ,също не може да бъде оценено и извършено за сметка на Затвора – [населено място],защото всеки лекар по дентална медицина има ценоразпис и категорична цена не може да се посочи/ факт, отново установяващ се от заключението на вещото лице по двете съдебно-медицински експертизи-както основно,така и допълнително заключение. Не се доказа и, че някой от служителите на затвора е откраднал протезата на К./ както и друго лице/, че това негово действие- кражба на зъбна протеза е било обжалвано от К. по съответния ред и е било отменено ,респективно на това- съответният служител да е наказан за извършената кражба на зъбната протеза/ при съобразяване с казаното по-горе, че е налице и сериозно противоречие по отношение момента на свалянето на зъбната протеза и така нареченото от ищеца изчезване на протезата му. Не се доказа и наличието на причинно следствена връзка между нанесените имуществени вреди и действията,респективно бездействията на затворническата администрация, които да са довели до реално претърпяване на сочените имуществени вреди и в посочения размер. Наред с това, от приложената на лист 90 от делото докладна записка от доктор А. е видни ,че именно поради невъзможност мостът,който е имал ищецът да изпълнява функцията си, същият е свален поради променената морфология и именно по тази причина мостът му е свален.За извършването на ново зъбопротезиране ,не се заплаща от Здравната каса и цената на услугата се заплаща от пациента. С оглед на това и при казаното – горе-предпоставките за предявяване на иска по чл.1 от ЗОДОВ са винаги и безусловно наличие на отменен административен акт, действие или бездействие/ което в настоящия случай изобщо не е налице.Липсата на отменено действие, и бездействие на административен орган, респективно на отменен административен акт,недоказаност на причинна връзка между действието и претендираната вреда, води до неоснователност и недоказаност на предявената искова претенция и в тази и част.

По отношение на иска за заплащане на обезщетение в размер на 500 000 лева- представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди поради лошо управление и липса на контрол върху местата за лишаване от свобода за нанесената му телесна повреда.

Отново по отношение на този иск и при казаното по-горе, предвид изричното изявление на адвокат Б. и на самия ищец – че бездействията и действията не са отменени по съответния ред и предвид липсата на доказателства за признаване на бездействията за незаконосъобразни, и отмяната им по надлежния ред с влязъл в сила акт, настоящата съдебна инстанция намира, че и по отношение на този втори иск отсъства първата предпоставка. Наред с това, липсва и не се доказа по никакъв начин, че служители на ответника по иска са проявили лошо управление и липса на контрол в местата за лишаване от свобода във връзка с нанесената му средна телесна повреда. Напротив от събраните по делото доказателства на първо място е видно ,че побоят над К. е предизвикан от самия него- тъй като той виждайки кръстче, което е смятал за негово, го е взел от друг лишен от свобода- Нешо Г. на дата 11.03.2011 година и е побягнал, след което лицето,което от което е взел кръстчето му е нанесъл побой. Нанесената телесна повреда не се дължи на каквото и да е лошо управление или действие и бездействие предизвикано от страна на Администрацията на Затвора, тъй като на първо място нанесената телесна повреда се дължи само и единствено на поведението на самия ищец ,който сам е предизвикал побоя. На второ

място, по делото липсват каквито и да било доказателства ,че ищецът е подавал жалби до когото и да било срещу това лошо управление,тези действия,бездействия по повод лошото управление да са отменени по съответния ред, да е налице причинна връзка между бездействията и действията и причинената телесна повреда на ищеца. Напълно недоказано е и твърдението на ищеца,че след като е установил, че му е откраднато кръстчето,тръгнал да уведоми инспектор „Социални дейности“,защото от доказателствата по делото е видно, че той е отишъл в килията на лицето Нешо Г., видял е кръстчето, взел го от него и е побягнал/ което по същество не е тръгване за уведомяване на инспектор“Социална дейност“, а е саморазправа, довела до побоя. Наред с това, напълно недоказано е твърдението на оспорващия и на неговия процесуален представител, че инспекторите не са взели адекватни мерки , за го спасят. На първо място, от приложената на лист 119 от делото Докладна записка , изготвена от ИСДВР-В.Б. до Началника на затвора е видно, че на 10.03.2011 година около 19.45 часа на пост № 13/12 група,полицай Х. чул силни викове, идващи от вътрешността на коридора, констатирал при извършената проверка, че в дъното на коридора има голяма струпване на лишени от свобода и за случая е сформирано бойно ядро, което е прибрало лишените от свобода по стаите, което сочи на своевременни действия и намеса на служителите в затвора, не и на бездействия. Наред с това, от показанията на свидетеля А. С.- също лишен от свобода се установява ,че К. е отишъл да се саморазправя и му е нанесен побоят. Показанията на този свидетел, че Администрацията на затвора не му е помогнала, настоящият съдебен състав не кредитира, на първо място, защото те влизат в остро противоречие със събраните доказателства в поска ,че своевременно е реагирано и на ищеца е оказана помощ/ в това число е прегледан от лекар в затвора след побоя/, а на второ място, тези показания са заинтересовани и в услуга на ищеца.Настоящият съдебен състава намира ,че е и от показанията на свидетеля-Н. Г.- също лишен от свобода, не може да се установи, че Администрацията на затвора е бездействала и не е взела отношение по повод кражбата на кръстчето му, което е станало причина за нанесената телесна повреда. На първо място, тези показания, влизат в остро противоречие със събраните доказателства във връзка с инцидента на 11.03.2011 година- в поска ,че ищецът е отишъл в килията на Нешо Г. Е. ,видял е там кръстчето си,взел го от това лице е побягнал навън. На второ място, тези показания влизат и в противоречие със показанията на свидетеля А. С.- цитирани по- горе ,че К. е отишъл да се саморазправя в килията с ромите за откраднатото кръстче.

Наред с това, доказателства ,че при изчезване на кръстчето ищецът е депозирал молба, жалба, сигнал до когото и да било в затвора липсват/ в това число и до отрядния и същият да му е казал ,че това не е детска градина.Липсват каквито и да било доказателства, че ищецът по повод откраднатото кръстче е уведомил Началника на затвора- [населено място] или Директор ГД“Изпълнение на наказанията“,във връзка с откраднато кръстче, за бездействието на отрядния/ незнайно кой/, също по делото не се представиха. Липсват и доказателства, Началникът на затвора да е проявил каквото и да било бездействие или действие, което да довело до причиняване на средната телесна повреда на ищеца, вследствие на побоя,както и такива оспорващият да е обжалвал тези бездействия,действия на Началника на затвора пред когото и да било, и действията и бездействията на Директор Главна Дирекция“Изпълнение на наказанията“. Твърдението на ищеца, че тези действия и бездействия са обжалвани / неясно пред кого/, както и на адвокат Б. ,остана недоказано и не се базира на събраните по делото доказателства.Тази недоказаност на твърденията, не може да бъде преодоляна и от показанията на свидетеля Н. Г.- че по време на побоя не е имало постови и те не са предотвратили

побоя.Показанията на свидетеля С. влизат в противоречие с останалите събрани по делото доказателства и най-вече със свидетелските показания на свидетелите,присъствали при извършване на побоя- именно в посока ,че по време на побоя, че служителите на затвора са стояли зад решетките и не са реагирали, и са наблюдавали побоя ,които са напълно противоречиви и са само и единствено с цел защитната теза на ищеца. По делото от събраните доказателства е установено точно обратното ,че служители на затвора не са присъствали на побоя и да са гледали безучастно, а напротив след като са установили случващото се, е сформирано бойно ядро ,което да предотврати разрастването на по – голям скандал. Тези показания на свидетеля С. са неверни и изолирани и съдът не ги кредитира по причините, казани по- горе и противоречащи на целия събран по делото доказателствен материал. Не се доказа и причинно- следствена връзка между действията и бездействията и причинените вреди на ищеца- неимуществени размер на 500 000 лева, което води до недоказаност и неоснователност на този иск.

По отношение на иска за заплащане на обезщетение за претърпени от К. неимуществени вреди в размер на 500 000 лева, вследствие на дискриминация и възпрепятстване на достъпът му до своевременно лечение в лечебно заведение.

Настоящият съдебен състав намира този иск, също за неоснователен недоказан. На първо място по делото не се представиха никакви доказателства за проявена спрямо оспорващия каквато и да било дискриминация на каквото и да признак, не се представиха и доказателства за това К. да уведомявал когото и да било за проявената спрямо него дискриминация/ който термин е твърде популярен и често употребяван/, да е призната дискриминация от компетентните органи, да са дадени препоръки на когото и да било от Затвора [населено място] в посока недискриминирането му, доказателства да е обжалвал по надлежния ред проявената дискриминация спрямо него ,тази дискриминация да е призната. Не се доказа и непроведено адекватно лечение и възпрепятстване достъпът му до медицинско лечение. На първо място, след възникналия инцидент, от събраните доказателства- както писмени така и гласни на ищеца му е оказано съдействие- първо е прегледан от лекар в затвора,издадено му е медицинско направление още на дата 30.03.2011 година от доктор Т. с диагноза контузио капитис/ натъртване на главата, хематом в областта на лявото ухо, единични ксероации/ драскотини по темето/,не е губил съзнание/ обективно адекватен, спокоен, ,запазени зенични реакции, болка при затваряне на долната челюст, без данни за фрактура, за консултация със стоматолог, дадени медикаменти. На второ място, от приложената Епикриза от дата 11.04.2011 година, издадена от СБАЛЛС е видно , че ищецът е постъпил в Лицево- челюстна хирургия на дата 11.04-2011 година и изписан на 20.04.2011 година, като му е извършена оперативна интервенция на долната челюст. На следващо място, доказателства, че ищецът е обжалвал тези бездействия ,респективно отказан достъп до медицинско лечение липсват. Нещо повече дори, остана недоказано и твърдението на ищеца ,че именно Администрацията на затвора е отказала да прекъсне изпълнението на наказанието му лишаване от свобода, за да бъде лекуван, защото не Администрацията на затвора освобождава лишените от свобода от изтърпяване на наказанието, а това е съответният прокурор/ в случая Г. прокурор и то по реда на чл.447 от НПК. Администрацията на затвора ,в това число и Началника на затвора – [населено място] не притежава правомощия да прекъсне изпълнението на наказанието на лишени от свобода,за да бъде лекуван ищецът, а това правомощие притежава съответният прокурор. Следва да бъде отбелязано още ,че ищецът твърди бездействие, осъществено от Началника на затвора, което няма как да бъде осъществено от него, защото той не притежава правомощия в този смисъл при казаното по- горе. На следващо място, твърдението

на оспорващия ,че не му е давана адекватна храна, също остана недоказано и не се подкрепя от събраните по делото доказателства. На първо място, на ищеца му е предлагана пасирана храна, съобразно неговото здравословно състояние. На второ място, ищецът е започнал да гладува и да е в гладна стачка ,не защото не му осигурявана подходяща храна, а защото е искал да му бъде направена нова зъбна протеза и то за сметка на Затвора [населено място] ,което няма как да бъде осъществено- тези медицински дейности са за сметка на пациента, без значение дали е здравно осигурен или не и без значение къде се намира. На следващо място, самият ищец в твърденията си е твърде противоречив. Един път твърди ,че му давана само по една кофичка кисело мляко, а после твърди ,че му е давана храна заедно с другите затворници , а не отделно. Но това твърдение не може да бъде оборено и от показанията на свидетеля В., който сочи, че не са му давали смяла храна и не са му подсигурявали, които настоящият съдебен състав намира за противоречиви и заинтересовани. Наред с това, твърдението на самия ищец и на този свидетел, че са му давали банки глюкози с изтекъл срок на годност/ подкрепено от показанията на свидетеля В./ също е недоказано и не се базира на никакви доказателства по делото, още повече, че няма как и ищецът, и свидетелят В. да знаят,че банките с глюкози са с изтекъл срок на годност.От показанията на свидетеля С. Д. пък се установява, че ищецът не се хранил с останалите лишени от свобода след побоя, защото той му е купувал мляко и сокчета и цигари от лавката. На следващо място, в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-медицинската експертиза се установява, че първоначалното лечение на ищеца в Лицево-челюстна хирургия е проведено адекватно и там наместването на костта е извършено,защото фрактурите са множество на брой.От събраните доказателства по делото е видно ,че на ищеца е оказвана медицинска помощ във връзка с лечението на челюстта му, като за целта има издадени епикризи за съответното лечение ,за предприетото такова и за извършените манипулации и в този смисъл липсват доказателства за отказан достъп до медицинска помощ. Претърпените от ищеца болки и страдания,предизвикани от счупването на долната челюст не се намират в причинно- следствена връзка с действията и бездействията и твърдяната от К. дискриминация и лишаване от достъп до медицинско лечение.Обстоятелството ,че е изпитвал болки, страдания и не е могъл да се храни/ факт, установяващ ,се от показанията на всички разпитани по делото свидетели/ ,не може да доведе до доказаност и основателност на иска за обезщетение. Нещо повече дори- налице е и съпричиняване на вредите от страна на оспорващия,който с поведението си- гладуване и обявяване на гладна стачка е допринесъл и до влошаване на здравословното си състояние. В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира , че и този иск е недоказан неоснователен и не подлежи на уважаване.

По на иска за заплащане на обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди вследствие на злоупотреба със служебно положение чрез поставянето му в условия и склоняване на лишени от свобода за физическото му ликвидиране в размер на 500 000 лева.

Отново и този иск е неоснователен и недоказан.

На първо място, по делото не се представиха никакви доказателства за наличие на злоупотреба със служебно положение на когото и да било от служителите на Затвора [населено място], нито пък на Началник на затвора- [населено място], липсват и доказателства за това, К. да е обжалвал по съответния ред сочената злоупотреба със служебно положение на когото и да било и същата злоупотреба да е призната,респективно действията или бездействията да са отменени по съответния ред. На второ място, не се представиха и доказателства за това и в какво се

изразява склоняването на лишени от свобода за физическото ликвидиране на ищеца. На следващо място, твърдението на ищеца ,че е поставен в килията, с лицето ,което му е нанесло побоя, се потвърждава само от показанията на свидетелите/ които също са лишени от свобода и са заинтересовани. На следващо място, доказателства , че служители на затвора – [населено място] са склонили други лишени от свобода да го ликвидират физически липсват. Доказателства ,че ищецът е поискал да бъде преместен в друга килия, по делото липсват, както и такива, че той е обжалвал по съответния ред действията на служителите по съответния ред и те да са отменени. Нещо повече дори, от твърденията на ищеца в самата искова молба, е видно ,че той е изпратен не в килията ,заедно с хората ,коти са му нанесли побой, а е върнат в същия 12 отряд, което отново е противоречиво. Доказателства, че ищецът е поискал да бъде преместен в друг отряд ,по делото също не се представиха. Не се представиха и никакви доказателства, че ищецът е претърпял физически и психически тормоз от каквото и да било и от когото и да било.Твърдението на ищеца, че е с влошено здравословно състояние, недаване на витамини и значителното му отслабване , се дължат не на незаконосъобразни действия и бездействия на Администрацията на затвора, а са вследствие на самото поведение на ищеца- който сам тръгнал да търси саморазправа, на отказа му да приема храна и да обявява гладна стачка, и в този смисъл вредите са причинени от него самия, не от действия ,бездействия и то незаконосъобразни на когото и да било. С оглед на това и този иск е недоказан и неоснователен и подлежи на отхвърляне.

По иска за заплащане на законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумите.

Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане. Предвид неоснователността и недоказаността на исковете за обезщетение, настоящият съдебен състав намира и този иск за неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза а следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 14 330 лева,определено по реда на чл.8,ал.1,т.6 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения/ в сила о 01.04.2014 година.

В съответствие с разпоредбата на чл.10,ал.2 от ЗОДОВ, предвид обстоятелството, че исковете са отхвърлени изцяло, както и с оглед обстоятелството ,че възнагражденията за вещи лица са заплатени от страна на съда, ищецът следва да бъде осъден да заплати по сметката на АССГ сумата от 300 лева- заплатени за сметка на съда възнаграждения за вещо лице. Наред с това ,съдът констатира ,че ищецът е внесъл държавна такса за един от предявените искове ,за останалите- 3 такава такса не е внесена, с оглед на което следва да бъде осъден да заплати още 30 лева по останалите три иска държавна такса.

Воден от горното и на основание чл.203 и сл. АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКОВЕТЕ НА И. Г. К. ОТ ГР. С. СРЕЩУ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ ГР. С. ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ ОТ НЕГО ИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ В РАЗМЕР НА 100 000 ЛЕВА, ВСЛЕДСТВИЕ НА ОТСТРАНЯВАНЕ НА ЗЪБНАТА МУ ПРОТЕЗА ПРИ НАНЕСЕН ПОБОЙ, ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ ОТ НЕГО НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ В РАЗМЕР НА 500 000 ЛЕВА, НАСТЪПИЛИ

ВСЛЕДСТВИЕ НА ЛОШО УПРАВЛЕНИЕ И ЛИПСА НА КОНТРОЛ ВЪРХУ МЕСТАТА ЗА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА НАНЕСЕНАТА МУ ТЕЛЕСНА ПОВРЕДА В ЗАТВОРА, ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ ОТ НЕГО НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ В РАЗМЕР НА 500 000 ЛЕВА,ВСЛЕДСТВИЕ НА ДИСКРИМИНАЦИЯ И ВЪЗПРЕПЯТСТВАНЕ НА ДОСТЪПА МУ И СВОЕВРЕМЕННО ЛЕЧЕНИЕ В ЛЕЧЕБНО ЗАВЕДЕНИЕ, ЗА ПРЕТЪРПЕНИ НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ В РАЗМЕР НА 500 000 ЛАВА,ВСЛЕДСТВИЕ НА ЗЛОУПОТРЕБА СЪС СЛУЖЕБНО ПОЛОЖЕНИЕ ЧРЕЗ ПОСТАВЯНЕТО МУ В УСЛОВИЯ И СКЛОНЯВАНЕ НА ЛИШЕНИ ОТ СВОБОДА ЗА ФИЗИЧЕСКОТО МУ ЛИКВИДИРАНЕ, ВЕДНО СЪС ЗАКОННАТА ЛИХВА ВЪРХУ СУМИТЕ ОТ ДАТАТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКОВЕТЕ ДО ОКОНЧАТЕЛНОТО ИМ ИЗПЛАЩАНЕ.

ОСЪЖДА И. Г. К. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ"ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА"-ГР.С. СУМАТА ОТ 14 3330 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

ОСЪЖДА И. Г. К. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКАТА НА АССГ СУМАТА ОТ 300 ЛЕВА- ИЗПЛАТЕНИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА ВЕЩО ЛИЦЕ ПО ПО РЕДА НА ЧЛ.9А ОТ ЗОДОВ.

ОСЪЖДА И. Г. К. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКАТА НА АССГ СУМАТА ОТ 30 ЛЕВА- ДЪРЖАВНА ТАКСА ЗА ТРИ ОТ ПРЕДЯВЕНИТЕ ИСКОВЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на ищеца,ответника и СГП.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: